

IZLOŽBA SLIKA

Gradska knjižnica Prečko 21.12.2015. do 11.01.2016.

IVAN KERSTNER

"SHINE ON YOU CRAZY DIAMOND"

Što je zapravo umjetnost? Umjetnost je osobita ljudska djelatnost, čije se značenje konstituira u složenom komunikacijskom procesu između umjetnika, umjetničkog djela i publike.

Kroz stoljeća, umjetnosti su pridavana mnogobrojna značenja, no od početka modernog doba, skloni smo umjetnosti pridavati sljedeće osobine: svaka pojedina umjetnost ima neovisnu i slobodnu poziciju u društvu.

Umjetnost nema društveno propisanu svrhu, i njezin cilj je ispunjavanje modernistički definirane prirode, koji određuje ideju slobode, imaginacije, individualnosti, otkrića, eksperimenta, pobune, ljepote, istine i tome slično.

Ivan Kerstner sa svojim radovima predstavlja nešto novo, a to je harmonija tradicionalnog impresionističkog pristupa i glazbene umjetnosti.

On uspješno kombinira svoja umjetnička opredjeljenja, poput Impresionizama i glazbe koja ga ispunjava (rock, tj. Pink Floyd).

Kerstner prikazuje svoj umjetnički konsenzus, simboliku i senzualni prijenos, koristeći se tehnikom suhog pastela, ali se pritom ne posvećuje samo jednom određenom motivu, već više njih.

Njegovi se motivi kreću u opusu krajolika, mode, parova, portreta, arhitekture, glazbenika i tome sličnom. Kod svog umjetničkog izričaja, koristi se mnoštvom dinamičnih poteza i pažljivo odabranim pristupom svijetlosti.

Autor je svojim izražajem uspješno dočarao, jasnu kombinaciju dviju umjetničkih grana (glazba i slikarstvo).

Njegovi su radovi prepuni umjetničkog zanosa, a da pritom previše ne naglašavaju intenzitet sadržaja.

Ističu se stilskim sredstvima i određenim prijelazima boja i poteza.

Kerstner sa stilom podvlači optičku predmetnost svojih motiva i naglašava njihovu pripovjednu dimenziju, jednostavnost, svoje osobno raspoloženje i tradicionalistički pristup.

Vlastitom osebnom crtačem tehnikom, stavlja naglasak na karakter, karakterističnu atmosferu, na simboliku svojih motiva, te specifično i pažljivo odabran pristup.

Uz jasan tonaliteta, sugestivnost pojava, pročišćujuće udarne efekte boja i oblika, umjetnik u svoja djela uvodi jednu tu novu dozu impresionističke faze.

I još za kraj, Ivanu Kerstneru želim sve najbolje u daljnjem razvitku i neka sja u duhu pjesme koju je odabrao za naziv izložbe.

Sretno!

Mario Slunjski, akademski slikar

O autoru:

Ivan Kerstner rođen je u Zagrebu 1977. godine. Pohađao je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna te studirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, nastavnički smjer, slikarski odjel, u klasi prof. Ljubomira Stahova, te prof. Ante Rašića. Bavi se slikarstvom, kiparstvom, grafikom i fotografijom.

Živi i radi u Zagrebu. Sudjelovao je na dvjema grupnim izložbama: izložbi Grupe 77 održanoj 1996. u Galeriji „Idealni grad“ i izložbi studenata ALU u Galeriji SC četiri godine kasnije.

Imao je dvije samostalne izložbe; izložbu „Good Manners Die Hard“ 2002. godine u Art-Net centru, te izložbu „Krajolici“ 2011. godine u knjižnici Gajnice.

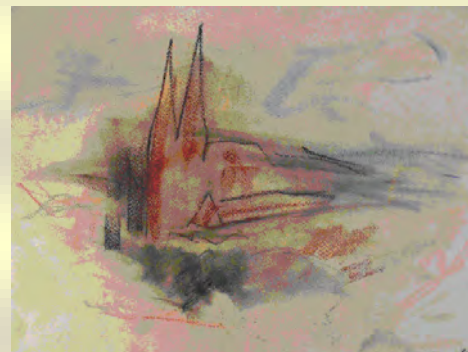

Mlada i preteško pritisnuta, u kružnim oblicima gravitacijom već sada kao da svija svijet oko sebe. Zemlja, kao poludjela brižna majka, želi reći, upinje se, sad će... Pogled dualan, raznolik: ima tu i razumijevanja i poziva na odgovornost... zamagljena, udimljena u sredini lica, kremasta i stopljena, sve teža i teža na težini ramena čija kosina prati liniju okoline, kao da će se glava urušiti svojom težinom u dubinu slike... dok se kosa lagano otima u crtama, slobodna, izvan teškoga kruga, leprša i smije se. (E)

... vatromet boja. Djeluje nekako utješno i smirujuće. Kao praskozorje ili novo rođenje... (Nedjeljka)

... jedan od onih snova koji vizualiziraju naše misli koje nam odjednom bježe iz podsvijesti kamo smo ih potisnuli, uljuckujući nas u smirenost koju smo zaboravili osjećati na javi. (Ana)

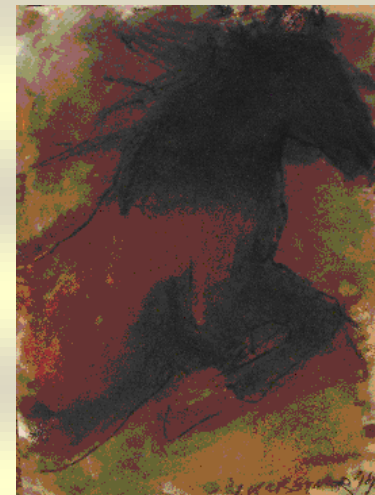
Plovi... lagana, dinamično hita naprijed i pritom je meka, podatna, savinuta, prirodna i bliža duši od teške vječne postojane kamene građe. Teče s nama kao dobar suputnik, kao čovjek kojeg primimo za ruku. (E)

... sljepilo koje se polako razmazuje preko emocija osobe koja više ne može podnijeti toplinu neke sreće koja ju je prenaplo obuzela. (Ana)

... sve ono što je ugodno u jeseni – svilenkastost prohladne kiše, miris mokroga lišća, mekoću oblaka, melankoliju i sigurnost. (Ana)

Konj u propinjanju ... ne mogu odoljeti tim divnim stvorenjima, a vrlo su zahvalan likovni motiv i pravi izazov za svakog umjetnika. Budi osjećaj slobode, neukrotivosti duha, nepobjedive volje za

životom, hrabrošću, postojanošću, ljepote sklada, jednostavnosti i savršenosti prirode, ponosa, odlučne snage, divljine... (Nedjeljka)

Iz suhog, ispraznog svijeta u kojem postojimo samo tijelima, poznati mi prizor transformiran u svijet mašte, duhovnosti i čistoće. Kao da vizualizira ono što se dogodi kada doista dozvolimo prizoru da ostavi svoj utisak na nama, da pobudi u nama slobodu da mu dodamo sve ono što bismo htjeli u njemu vidjeti. (Ana)

Fontana se diči poput figure dame u šahu, pomalo senzualno, puteno, odsjaji tijela poput kože, žive i dinamične. Sjene oko nje i zeleni pozadinski plan previše hladan da bi bio miran, zaleđeni u čudnom vrištanju nagone te da razmišljaš o smrti i suprotstavljajući joj radije neživu hladnu damu u svojoj postojanoj vrtnji zvrka kojoj niti ne treba naslućivati kraj (E)

Nedjeljna jutra – Zagreb mog djetinjstva, miris malinovca, oguljena koljena, moj otac i ja u nedjeljnoj šetnji, svilene vrpce u kosi i bijele dokoljenjke koje stalno spadaju, kolači kojima sam pokvarila nedjeljni ručak - naša mala tajna... (Vlatka)

... pršti vrlo uvjerljivom radosti ulovljenog trenutka. (Nedjeljka)

... podsjeća na čistoću odnosa koja postoji među ljudima koji si vjeruju. (Ana)

... mješavina osjećaja umora, smirenosti i optimizma, nabrekliosti od euforije koju uzrokuje nenadani uspjeh. (Ana)

... sumornost kao jedina zdrava komponenta u plastičnom svijetu kojim smo okruženi. (Ana)

Ivanovi krajolici su proizvod njegove mašte, nekog unutrašnjeg trenutnog stanja ili raspoloženja, nastali u par minimalističkih poteza, naizgled površni, suzdržani, ali prepoznatljivi, možda pomalo nesigurni ili bojažljivi kao da im nedostaje samopouzdanja... Imam dojam kao da Ivan budan sanja dok stvara te slike koje djeluju vrlo prozirne i poetične, nekako vanzemaljske, vremenski i prostorno nedefinirane. Ugodno se osjećam u tom njegovom intimnom svijetu koji nas uvodi u labirint tajanstvene Ivanove duše... (Nedjeljka)

OSOBNA PORUKA IVANU (tom nebrušenom dijamentu):

BRAVO i samo naprijed! Čestitam ti na tvojoj odvažnosti ali i skromnosti koja izražava svu ljepotu tvoje duše. Trebaš se i dalje razvijati jer ima još puno prostora za to. TI si kao dragocjeni cvijet koji treba pažljivo zalijevati i njegovati kako bi postigao svoje pune potencijale...

P.S. da još citiram Floyde: Shine on you crazy diamond! (Nedjeljka)

Rijeka života - putovanje, stalno gibanje od izvora do ušća, preko vode, preko polja, preko planine prema tamo negdje gore, gdje se oblaci sudaraju s nebom, gdje će sve biti dobro, nekad, jednom, ma već je dobro ovdje, sada na obali (Vlatka)

... toliko toga čistog, duhovno i karakterno da podsjeća na tajno utočište djeteta nekog nadnaravnog bića. (Ana)

Vizualizacija melankolije, sigurnosti i nade koju u nama izaziva neki prizor kojeg gledamo; emocije koje ostaju u nama kao sjene nakon što je sjećanje na neki predmet izbljedilo. (Ana)

Toplo je, milo, spokoj, lijepo, svijetlo....Teku sjene poput nas, prozirne, plahe, i biraju da mogu cakliti u sebi sjaj života. I imamo kamo otići, u zamagljenu svjetlost, dok nas na tom putu promatraju statue civilizacije, kamen s kojim se opraštamo i sve je to nekako lijepo kao lijepa priča (E)

Izmještanje - let, sloboda, strah nestaje, lebdim, sastajem se sama sa sobom. (Vlatka)

Da ovoj slici trebam dati naslov, nazvala bih je 'umjetnost okrutnosti'. Zračni besprijekornom čistoćom, no onom hladnom, čak pomalo sablasnom čistoćom koja kao da više proizlazi iz nedostatka osjećaja nego iz njihove nevinosti. Kao da je slikar htio prikazati misli osobe u čiju je dušu provirio, a u kojoj je naišao na 'zimski um' – bljedilo, jednoličnost i hladnoću spojene u omamljujuću čaroliju koja mami k svome ledu. (Ana)

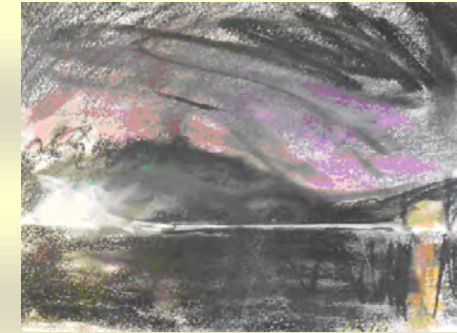
Divna ledena noć, krckam po ledu i smrznutoj ljepoti, ostajem u tom trenutku i mogu biti sama bez nemira i borbe. (E)

Okovi od leda – nastaju polako, neprimjetno svakom propuštenom riječi, svakim neizgovorenim hvala, svakim neismijanim osmijehom, odjednom se nađeš u carstvu ledene samoće iz kojeg ne znaš kamo dalje....(Vlatka)

Osama - kuća na hridi usred mora usred ničega, ta kuća sam ja kad se osamim usred gradske vreve, na ručku s prijateljicama, na sastanku, na ulici nosim oko sebe nevidljive oblake i kamen i more, u meni bjesni oluja dok se smiješim svijetu oko sebe. (Vlatka)

Moje djetinjstvo, hladno, meko, kuća obrisa, zidana, koja daje, a ne nudi zidove prema svijetu,. Ona je kamena, tvrda, hladna i bolna, a vani je meki hladni beskraj u kojem ću nestati ako se izgubim, onakva mala, bez mase i toplinskog kapaciteta (E)

Prodiranje nekog drugog, čistog, eteričnog svijeta u um osobe koja je od vlastite tame sebi satkala utočište. Podsjeća na bol, izloženost koje se javljaju u trenutku kada umjetnik dopusti inspiraciji da mu utopi misli, obuzme tijelo, potiskujući iz njega ugodu koju izaziva uljuknost u topao mrak depresije. (Ana)

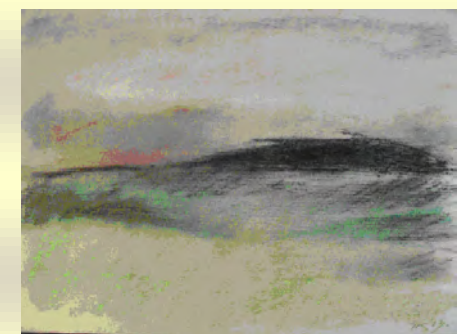
Purpurne kiše – dolaze polako rastočiti crno more šutnje, donose glasne krikove bijesnih munja, neizgovorene riječi postaju purpurne, žele šaptati, biti izgovorene napokon, žele vrištati, žele eksplodirati, moćne, jake, snažne, donose olakšanje. (Vlatka)

Volim ovu sliku, želim ući u nju i postati dio tog svijeta, gdje je tama bliska, hujna, bridi po mojim rukama, i osjećam se divno, tečem prema nepoznatom miru i prolazim i stajem u traci svjetla koja me drži poput niti, ljuljačke, i sretna sam u tom bivstvovanju tekući od jedne do druge strane u harmoniji i ne znam za vrijeme. (E)

... uvijanje stvarnosti pred čovjekom kojeg je nagli mir udario toliko snažno da mu se čini da je odlutao u vlastitu maštu. (Ana)

Vremenska kapsula - poput velikog prozračnog mjehura od sapunice nudi izlaz kad je ovdje i sada nepodnošljivo, tamo su vrata koja vode u druge svjetove, galaksije i dimenzije gdje je sve po mom. (Vlatka)

... uznemiruje, podsjeća na toksičnost osamljenosti. (Ana)

Ljepljiva, noćna mora, i postojim samo kao strah, hladan drhtaj, vrisak koji je uzaludan i statično beznađe. (E)